

III

(Akty přijaté na základě Smlouvy o EU)

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY VI SMLOUVY O EU

RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ RADY 2009/829/SVV

ze dne 23. října 2009

o uplatnění zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 31 odst. 1 písm. a) a c) a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si stanovila cíl zachovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva.
- (2) Podle závěrů zasedání Evropské rady v Tampere konaném ve dnech 15. a 16. října 1999, zejména bodu 36 těchto závěrů, je třeba zásadu vzájemného uznávání uplatňovat na příkazy vydané v přípravném řízení. Program opatření k provedení zásady vzájemného uznávání v trestních věcech se týká vzájemného uznávání opatření dohledu v přípravném řízení uvedeného jako opatření č. 10.
- (3) Opatření stanovená v tomto rámcovém rozhodnutí by měla být zaměřena na posílení ochrany široké veřejnosti tím, že umožní, aby se na osobu, která má bydliště v jednom členském státě, avšak současně je vůči ní vedeno trestní řízení v jiném členském státě, vztahovala v období do zahájení řízení opatření dohledu ze strany orgánů v členském státě, ve kterém má bydliště. Cílem tohoto rámcového rozhodnutí je proto dohled nad

pohybem obžalovaného s ohledem na hlavní cíl, kterým je ochrana široké veřejnosti, a na riziko, které pro veřejnost představuje současný systém, jenž stanoví pouze dvě možnosti: zajišťovací vazbu, nebo volný pohyb bez dohledu. Toto opatření tedy ještě více posílí právo na život v bezpečí, které náleží všem občanům dodržujícím zákony.

- (4) Opatření stanovená v tomto rámcovém rozhodnutí by rovněž měla být zaměřena na posílení práva na svobodu a presumpce nevinu v celé Evropské unii a na zajištění spolupráce mezi členskými státy v případech, kdy se daná osoba musí podrobit jistým povinnostem či dohledu před vydáním soudního rozhodnutí. V důsledku toho má toto rámcové rozhodnutí za cíl ve vhodných případech prosazovat použití nevazebních opatření jako alternativu zajišťovací vazby i tam, kde by dle práva dotyčného členského státu nemohla být zajišťovací vazba uložena *ab initio*.
- (5) Pokud jde o vazbu osob, vůči nimž je vedeno trestní řízení, existuje nebezpečí odlišného zacházení s osobami, které mají bydliště ve státě vedoucím trestní řízení, a osobami, které v něm bydliště nemají. Těm hrozí, že budou ponecháni ve vazbě do soudního řízení i v takových případech, kdy za obdobných okolností by osoba s bydlištěm ve státě, v němž probíhá řízení, ve vazbě nebyla. Ve společném evropském prostoru práva bez vnitřních hranic je nutné učinit příslušné kroky k tomu, aby se s osobou, vůči níž je vedeno trestní řízení a která nemá bydliště ve státě, v němž probíhá soudní řízení, nezacházelo jinak než s osobou, vůči níž je vedeno trestní řízení a která v něm bydliště má.
- (6) Osvědčení, které by mělo být postoupeno spolu s rozhodnutím o opatřeních dohledu příslušnému orgánu ve vykonávajícím státě, by mělo uvádět adresu, kde se bude dotyčná osoba zdržovat ve vykonávajícím státě, jakož i jakékoli jiné příslušné informace, které by mohly usnadnit dohled nad opatřeními dohledu ve vykonávajícím státě.

⁽¹⁾ Stanovisko dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

- (7) Příslušný orgán ve vykonávajícím státě by měl informovat příslušný orgán ve vydávajícím státě o maximální délce doby, pokud existuje, během níž může být na opatření dohledu dohlíženo ve vykonávajícím státě. V členských státech, kde musejí být opatření dohledu pravidelně prodlužována, je třeba tuto maximální délku doby chápat jako celkovou délku doby, po jejímž uplynutí již není podle zákona možné opatření dohledu prodloužit.
- (8) Žádnou žádostí příslušného orgánu ve vykonávajícím státě o potvrzení nutnosti prodloužit dohled nad opatřeními dohledu by neměly být dotčeny právní předpisy vydávajícího státu, které se použijí na rozhodnutí o prodloužení, přezkumu a zpětvzetí rozhodnutí o opatřeních dohledu. Taková žádost o potvrzení by neměla zavazovat příslušný orgán vydávajícího státu k přijetí nového rozhodnutí za účelem prodloužení dohledu na opatřeními dohledu.
- (9) Příslušný orgán ve vydávajícím státě by měl mít pravomoc přijímat všechna další rozhodnutí související s rozhodnutím o opatřeních dohledu, včetně nařízení zajišťovací vazby. Tato zajišťovací vazba by mohla být nařízena především v souvislosti s porušením opatření dohledu nebo neuposlechnutím předvolání ke slyšení či hlavnímu líčení v průběhu trestního řízení.
- (10) S cílem předejít zbytečným nákladům a obtížím v souvislosti s předáním osoby, vůči níž je vedeno trestní řízení, za účelem slyšení nebo hlavního líčení, je třeba členským státům dovolit, aby používaly telefonní konference a videokonference.
- (11) Za účelem dohledu nad opatřeními dohledu by mohlo být v souladu s vnitrostátním právem hmotným i procesním využito elektronické monitorování.
- (12) Toto rámcové rozhodnutí by mělo umožňovat, aby na opatření dohledu uložená dotyčné osobě bylo dohlíženo ve vykonávajícím státě, přičemž je zajišťován řádný výkon spravedlnosti a zejména to, že se dotyčná osoba dostaví k soudu. Pokud se dotyčná osoba nevrátí do vydávajícího státu dobrovolně, může být předána vydávajícímu státu v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy⁽¹⁾ (dále jen „rámcové rozhodnutí o evropském zatýkáacím rozkazu“).
- (13) Zatímco toto rámcové rozhodnutí zahrnuje všechny trestné činy a není omezeno na konkrétní typy či úrovně závažnosti trestné činnosti, opatření dohledu by se obecně měla použít v případech méně závažných trestných činů. Proto by v případě, kdy příslušný orgán vykonávajícího státu musí rozhodnout o předání dotyčné osoby, měla být použita všechna ustanovení rámcového rozhodnutí o evropském zatýkáacím rozkazu s výjimkou čl. 2 odst. 1 uvedeného rozhodnutí. V důsledku toho by se měl v takovém případě použít rovněž čl. 5 odst. 2 a 3 rámcového rozhodnutí o evropském zatýkáacím rozkazu.
- (14) Náklady související s cestou dotyčné osoby mezi vykonávajícím a vydávajícím státem ve spojení s dohledem nad opatřeními dohledu nebo za účelem dostavení se k slyšení nejsou tímto rámcovým rozhodnutím upraveny. Možnost, zejména v případě vydávajícího státu, nést všechny tyto náklady nebo jejich část, je záležitostí, kterou upravuje vnitrostátní právo.
- (15) Jelikož cíle tohoto rámcového rozhodnutí, totiž vzájemného uznávání opatření dohledu v průběhu trestního řízení, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej z důvodu rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Rada přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 2 Smlouvy o Evropské unii a článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy o ES toto rámcové rozhodnutí nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (16) Toto rámcové rozhodnutí ctí základní práva a zachovává zásady uznané zejména článkem 6 Smlouvy o Evropské unii a vyjádřené v Listině základních práv Evropské unie. Nic v tomto rámcovém rozhodnutí by nemělo být vykládáno tak, že zakazuje odmítnout rozhodnutí o opatřeních dohledu, jestliže na základě objektivních skutečností existují důvody se domnívat, že daný příkaz byl uložen za účelem potrestat určitou osobu z důvodu jejího pohlaví, rasy, náboženství, etnického původu, státní příslušnosti, jazyka, politického přesvědčení nebo sexuální orientace, nebo že by této osobě mohla být z kteréhokoli z těchto důvodů způsobena újma.
- (17) Toto rámcové rozhodnutí by mělo ponechat každému členskému státu volnost v uplatňování svých ústavních zásad týkajících se práva na spravedlivý proces, svobody sdružování, svobody tisku, svobody projevu v jiných sdělovacích prostředcích a svobody náboženského vyznání.
- (18) Ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí by měla být uplatňována v souladu s právem občanů Unie svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, přiznaným článkem 18 Smlouvy o založení Evropského společenství.

(¹) Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1.

- (19) Osobní údaje zpracované v rámci provádění tohoto rámcového rozhodnutí by měly být chráněny v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a soudní spolupráce v trestních věcech⁽¹⁾ a v souladu se zásadami stanovenými v Úmluvě Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981 o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat, kterou všechny členské státy ratifikovaly,

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět

Toto rámcové rozhodnutí stanoví pravidla, podle nichž jeden členský stát uznává rozhodnutí o opatřeních dohledu vydané v jiném členském státě jako alternativu zajišťovací vazby, dohlíží nad opatřeními dohledu uloženými fyzické osobě a předává dotyčnou osobu vydávajícímu státu v případě porušení těchto opatření.

Článek 2

Cíle

1. Cíle tohoto rámcového rozhodnutí jsou:

- a) zajistit řádný výkon spravedlnosti a zejména to, že se dotyčná osoba dostaví k soudu;
- b) podpořit ve vhodných případech využívání nevazebních opatření v průběhu trestního řízení u osob, které nemají bydliště v tom členském státě, v němž se řízení koná;
- c) zlepšit ochranu obětí a široké veřejnosti.

2. Toto rámcové rozhodnutí neuděluje osobě právo využít v průběhu trestního řízení nevazební opatření jako alternativu vazby. To je záležitost, která se řídí hmotným a procesním právem státu, v němž se trestní řízení koná.

Článek 3

Ochrana práva a pořádku a zajištění vnitřní bezpečnosti

Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčen výkon povinností členských států v souvislosti s ochranou obětí, široké veřejnosti a vnitřní bezpečnosti podle článku 33 Smlouvy o Evropské unii.

Článek 4

Definice

Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí:

- a) „rozhodnutím o opatřeních dohledu“ vymahatelné rozhodnutí přijaté příslušným orgánem ve vydávajícím státě v souladu s vnitrostátním právem hmotným i procesním v průběhu trestního řízení, které fyzické osobě jako alternativu zajišťovací vazby ukládá jedno nebo více opatření dohledu;
- b) „opatřeními dohledu“ povinnosti a pokyny uložené fyzické osobě v souladu s právními předpisy vydávajícího státu;
- c) „vydávajícím státem“ členský stát, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí o opatřeních dohledu;
- d) „vykonávajícím státem“ členský stát, v němž je dohlíženo na opatření dohledu.

Článek 5

Základní práva

Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčena povinnost ctít základní práva a obecné právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii.

Článek 6

Stanovení příslušných orgánů

1. Každý členský stát uvědomí generální sekretariát Rady, který justiční orgán nebo které justiční orgány jsou podle jeho vnitrostátních právních předpisů příslušné jednat v souladu s tímto rámcovým rozhodnutím v situaci, kdy je tento členský stát vydávajícím nebo vykonávajícím státem.

2. Odchylně od odstavce 1 a aniž je dotčen odstavec 3, mohou členské státy jako orgány příslušné pro přijímání rozhodnutí podle tohoto rámcového rozhodnutí určit i jiné než justiční orgány, za předpokladu, že tyto orgány mají pravomoc přijímat rozhodnutí podobné povahy podle svého vnitrostátního práva hmotného i procesního.

3. Rozhodnutí uvedená v čl. 18 odst. 1 písm. c) přijímá příslušný justiční orgán.

4. Generální sekretariát Rady zpřístupní obdržené informace všem členským státům a Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60.

Článek 7

Účast ústředního orgánu

1. Každý členský stát může určit ústřední orgán nebo více ústředních orgánů, dovoluje-li to jeho právní systém, které budou nápomocny příslušným orgánům.

2. Členský stát může, je-li to nezbytné z důvodu organizace jeho vnitřního soudního systému, přenést na svůj ústřední orgán nebo orgány odpovědnost za administrativní doručení a převzetí rozhodnutí o opatřeních dohledu spolu s osvědčením uvedeným v článku 10, jakož i za veškerý další související úřední písemný styk. V důsledku toho lze veškerou komunikaci, konzultace, výměny informací, dotazy a oznámení mezi příslušnými orgány řešit případně za pomoci ústředního orgánu dotčeného členského státu.

3. Členský stát, který hodlá využít možností uvedených v tomto článku, sdělí generálnímu sekretariátu Rady informace o určeném ústředním orgánu nebo ústředních orgánech. Tyto údaje jsou závazné pro všechny orgány vydávajícího členského státu.

Článek 8

Druhy opatření dohledu

1. Toto rámcové rozhodnutí se použije na tato opatření dohledu:

- a) povinnost osoby informovat příslušný orgán ve vykonávajícím státě o jakékoli změně bydliště, zejména za účelem doručování předvolání ke slyšení nebo hlavnímu líčení v průběhu trestního řízení;
- b) povinnost zdržet se návštěv určitých lokalit, míst nebo vymezených oblastí ve vydávajícím nebo vykonávajícím státě;
- c) povinnost zdržovat se na konkrétně stanoveném místě, případně během stanovené doby;
- d) povinnost obsahující omezení ohledně opuštění území vykonávajícího státu;
- e) povinnost hlásit se v určené době určenému orgánu;
- f) povinnost zdržet se styku s určitými osobami, které jsou spojeny s údajně spáchanými trestnými činy.

2. Každý členský stát při provedení tohoto rámcového rozhodnutí nebo v pozdější fázi oznámí generálnímu sekretariátu Rady, nad kterými opatřeními dohledu kromě těch, jež jsou uvedena v odstavci 1, je připraven vykonávat dohled. Tato opatření mohou zejména zahrnovat:

- a) povinnost nezapojovat se do konkrétních činností souvisejících s údajně spáchanými trestnými činy, jež mohou být spojeny s výkonem konkrétního povolání nebo zaměstnání;
- b) zákaz řízení vozidla;
- c) povinnost složit určitou finanční částku nebo poskytnout jiný druh záruky, což lze provést formou určitého počtu splátek nebo jednorázově v plné výši;
- d) povinnost podrobit se léčení nebo léčbě závislosti na návykových látkách;
- e) povinnost zdržet se styku s konkrétními předměty, které jsou spojeny s údajně spáchanými trestnými činy.

3. Generální sekretariát Rady zpřístupní informace obdržené podle tohoto článku všem členským státům a Komisi.

Článek 9

Kritéria související s členským státem, kterému může být rozhodnutí o opatřeních dohledu postoupeno

1. Rozhodnutí o opatřeních dohledu lze postoupit příslušnému orgánu členského státu, v němž má daná osoba zákonný a obvyklý pobyt, pokud daná osoba poté, co byla informována o dotýcných opatřeních, s návratem do uvedeného státu souhlasí.

2. Příslušný orgán ve vydávajícím státě může na žádost dané osoby postoupit rozhodnutí o opatřeních dohledu příslušnému orgánu jiného členského státu, než je členský stát, v němž daná osoba zákonně a obvykle pobývá, pokud tento orgán s takovým postoupením souhlasí.

3. Při provádění tohoto rámcového rozhodnutí členské státy určí, za jakých podmínek mohou jejich příslušné orgány souhlasit s postoupením rozhodnutí o opatřeních dohledu v případech podle odstavce 2.

4. Každý členský stát oznámí generálnímu sekretariátu Rady určení podle odstavce 3. Členské státy mohou toto oznámení kdykoli změnit. Generální sekretariát dá obdržené informace k dispozici všem členským státům a Komisi.

Článek 10

Postup pro postoupení rozhodnutí o opatřeních dohledu společně s osvědčením

1. Postupuje-li v souladu s čl. 9 odst. 1 nebo 2 příslušný orgán ve vydávajícím státě rozhodnutí o opatřeních dohledu jinému členskému státu, zajistí, aby k němu bylo přiloženo osvědčení, jehož jednotný formulář je uveden v příloze I.

2. Rozhodnutí o opatřeních dohledu nebo jeho ověřený opis postoupí společně s osvědčením příslušný orgán ve vydávajícím státě přímo příslušnému orgánu ve vykonávajícím státě jakýmkoli způsobem umožňujícím písemný doklad, který vykonávajícím státu umožní ověřit jejich pravost. Prvopis rozhodnutí o opatřeních dohledu nebo jeho ověřený opis a prvopis osvědčení se na požádání zašlou vykonávajícímu státu. Veškerý úřední styk rovněž probíhá přímo mezi uvedenými příslušnými orgány.

3. Osvědčení podepíše příslušný orgán ve vydávajícím státě a potvrdí správnost obsahu tohoto osvědčení.

4. Kromě opatření uvedených v čl. 8 odst. 1 obsahuje osvědčení uvedené v odstavci 1 tohoto článku jen taková opatření, která vykonávající stát oznámil v souladu s čl. 8 odst. 2.

5. Příslušný orgán vydávajícího státu upřesní:

a) v příslušných případech délku doby, na kterou se vztahuje rozhodnutí o opatřeních dohledu, a zda lze toto rozhodnutí prodloužit,

a

b) orientačně předběžnou dobu, po kterou bude dohled nad opatřeními dohledu pravděpodobně nezbytný, přičemž vezme v úvahu veškeré okolnosti případu, které jsou při postoupení rozhodnutí o opatřeních dohledu známy.

6. Příslušný orgán ve vydávajícím státě postoupí rozhodnutí o opatřeních dohledu společně s osvědčením vždy jen jednomu vykonávajícímu státu.

7. Není-li příslušnému orgánu ve vydávajícím státě znám příslušný orgán ve vykonávajícím státě, provede tento orgán veškerá nezbytná šetření, včetně šetření prostřednictvím kontaktních míst Evropské soudní sítě vytvořené společnou

akcí Rady 98/428/SVV ze dne 29. června 1998 o vytvoření Evropské soudní sítě⁽¹⁾, aby od vykonávajícího státu tuto informaci získal.

8. Pokud orgán ve vykonávajícím státě, který obdržel rozhodnutí o opatřeních dohledu spolu s osvědčením, není příslušný k uznání uvedeného rozhodnutí, předá *ex officio* rozhodnutí spolu s osvědčením příslušnému orgánu.

Článek 11

Příslušnost pro dohled nad opatřeními dohledu

1. Pokud příslušný orgán ve vykonávajícím státě neuznal rozhodnutí o opatřeních dohledu, které mu bylo postoupeno, a neinformoval příslušný orgán ve vydávajícím státě o tomto uznání, zůstává příslušný orgán ve vydávajícím státě příslušným ve vztahu k dohledu nad uloženými opatřeními dohledu.

2. Pokud byla příslušnost pro dohled nad opatřeními dohledu přenesena na příslušný orgán ve vykonávajícím státě, vrátí se tato příslušnost zpět příslušnému orgánu ve vydávajícím státě:

a) pokud dotyčná osoba stanovila své zákonné a obvyklé bydliště v jiném než vykonávajícím státě;

b) jakmile příslušný orgán ve vykonávajícím státě oznámí zpětvzetí osvědčení uvedeného v čl. 10 odst. 1 podle čl. 13 odst. 3 příslušnému orgánu vykonávajícího státu;

c) pokud příslušný orgán ve vydávajícím státě opatření dohledu pozměnil a příslušný orgán ve vykonávajícím státě odmítl podle čl. 18 odst. 4 písm. b) dohlížet nad pozměněnými opatřeními dohledu, protože tato opatření nepatří mezi druhy opatření dohledu uvedené v čl. 8 odst. 1, nebo mezi ty, které oznámil dotyčný vykonávající stát v souladu s čl. 8 odst. 2.;

d) pokud uplynula lhůta uvedená v čl. 20 odst. 2 písm. b);

e) pokud příslušný orgán ve vykonávajícím státě rozhodl o zastavení dohledu nad opatřeními dohledu a informoval o tom příslušný orgán ve vydávajícím státě za použití článku 23.

3. V případech uvedených v odstavci 2 se příslušné orgány ve vydávajícím a vykonávajícím státě navzájem konzultují, aby se tak co nejvíce vyloučilo jakékoli přerušení dohledu nad opatřeními dohledu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 191, 7.7.1998, s. 4.

Článek 12

Rozhodnutí ve vykonávacím státu

1. Příslušný orgán ve vykonávacím státě uzná co nejdříve, v každém případě nejpozději do 20 pracovních dnů od obdržení rozhodnutí o opatřeních dohledu a osvědčení, rozhodnutí o opatřeních dohledu postoupené v souladu s článkem 9 a postupem podle článku 10 a neprodleně přijme veškerá nezbytná opatření pro dohled nad opatřeními dohledu, ledaže se rozhodne uplatnit jeden z důvodů pro neuznání uvedený v článku 15.

2. Pokud byl proti rozhodnutí uvedenému v odstavci 1 podán opravný prostředek, lhůta pro uznání rozhodnutí o opatřeních dohledu se prodlužuje o dalších 20 pracovních dnů.

3. Pokud za výjimečných okolností není pro příslušný orgán ve vykonávacím státě možné, aby dodržel lhůty stanovené v odstavcích 1 a 2, neprodleně o tom informuje jakýmkoli způsobem, který si zvolí, příslušný orgán ve vydávajícím státě a uvede důvody odkladu a dobu, jíž bude pravděpodobně k přijetí pravomocného rozhodnutí zapotřebí.

4. Příslušný orgán může odložit rozhodnutí o uznání rozhodnutí o opatřeních dohledu, pokud je osvědčení, které je uvedeno v článku 10, neúplné nebo zjevně neodpovídá rozhodnutí o opatřeních dohledu, do doby, než uplyne přiměřená lhůta stanovená pro doplnění nebo opravu osvědčení.

Článek 13

Přizpůsobení opatření dohledu

1. Pokud je povaha opatření dohledu neslučitelná s právem vykonávacího státu, může je příslušný orgán uvedeného státu přizpůsobit v souladu s druhy opatření dohledu, které se použijí podle právních předpisů vykonávacího státu na obdobné trestné činy. Přizpůsobené opatření dohledu musí v nejvyšší možné míře odpovídat opatření uloženému ve vydávajícím státě.

2. Přizpůsobené opatření dohledu nesmí být přísnější než opatření dohledu, které bylo uloženo původně.

3. Po obdržení informace podle čl. 20 odst. 2 písm. b) nebo f) může příslušný orgán ve vydávajícím státě rozhodnout o zpětvzetí osvědčení, pokud ještě nebyl zahájen dohled ve vykonávacím státě. V každém případě je třeba přijmout a sdělit takové rozhodnutí co nejdříve, ale nejpozději do deseti dnů po příslušném oznámení.

Článek 14

Oboustranná trestnost

1. Za podmínek stanovených tímto rámcovým rozhodnutím se i bez ověření oboustranné trestnosti činu uzná rozhodnutí o opatřeních dohledu v souvislosti s následujícími trestnými činy, jak jsou vymezeny právem vydávajícího státu, lze-li za ně ve vydávajícím státě uložit trest odnětí svobody nebo opatření spojené se zbavením svobody s horní hranicí trestní sazby v délce nejméně tří let:

- účast na zločinném spolčení,
- terorismus,
- obchod s lidmi,
- pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- korupce,
- podvody včetně podvodů postihujících finanční zájmy Evropských společenství ve smyslu úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství⁽¹⁾,
- praní výnosů z trestné činnosti,
- padělání měny včetně eura,
- počítačová trestná činnost,
- trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
- napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu,
- vražda, těžká újma na zdraví,
- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,
- rasismus a xenofobie,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 49.

- organizovaná nebo ozbrojená loupež,
- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- podvodná jednání,
- vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
- padělání a pirátství výrobků,
- padělání veřejných listin a obchod s nimi,
- padělání platebních prostředků,
- nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými růstovými stimulanty,
- nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály,
- obchodování s odcizenými vozidly,
- znásilnění,
- žhárství,
- trestné činy, jejichž stíhání je v pravomoci Mezinárodního trestního soudu,
- únos letadla nebo plavidla,
- sabotáž.

2. Rada může jednomyslně a po konzultaci s Evropským parlamentem podle čl. 39 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii kdykoli rozhodnout o přidání dalších kategorií trestných činů na seznam uvedený v odstavci 1. S přihlédnutím ke zprávě, která jí bude předložena podle článku 27 tohoto rámcového rozhodnutí, Rada přezkoumá, zda by měl být tento seznam rozšířen nebo pozměněn.

3. U jiných trestných činů, než na které se vztahuje odstavec 1, může vykonávající stát podmínit uznání rozhodnutí o opatřeních dohledu tím, že se rozhodnutí týká činů, které jsou rovněž trestnými činy podle právních předpisů vykonávajícího státu, nezávisle na znacích skutkové podstaty nebo popisu trestného činu.

4. Členské státy mohou z ústavních důvodů při přijímání tohoto rámcového rozhodnutí uvést prostřednictvím prohlášení,

kteří oznámí generálnímu sekretariátu Rady, že nepoužijí odstavec 1 pro některé nebo všechny trestné činy uvedené v daném odstavci. Toto prohlášení lze kdykoli stáhnout. Tato prohlášení nebo jejich stažení se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 15

Důvody pro neuznání

1. Příslušný orgán ve vykonávajícím státě může odmítnout uznat rozhodnutí o opatřeních dohledu, pokud:

- a) osvědčení stanovené v článku 10 je neúplné nebo zjevně neodpovídá rozhodnutí o opatřeních dohledu a nebylo doplněno nebo opraveno v přiměřené lhůtě stanovené příslušným orgánem ve vykonávajícím státě;
- b) nejsou splněna kritéria stanovená v čl. 9 odst. 1 a 2 nebo čl. 10 odst. 4;
- c) by uznání rozhodnutí o opatřeních dohledu porušilo zásadu *ne bis in idem*;
- d) se rozhodnutí o opatření dohledu, v případech uvedených v čl. 14 odst. 3 a, pokud vykonávající stát učinil prohlášení podle čl. 14 odst. 4, v případě uvedeném v čl. 14 odst. 1, týká jednání, které by podle právních předpisů vykonávajícího státu nebylo trestným činem; pokud se však rozhodnutí týká daňových, celních a měnových věcí, nesmí být jeho výkon odmítnut z toho důvodu, že právo vykonávajícího státu neukládá stejný druh daně ani neobsahují stejná daňová, celní a měnová ustanovení jako právo vydávajícího státu;
- e) je výkon trestu podle právních předpisů vykonávajícího státu promlčen a týká se jednání spadajícího podle vnitrostátních právních předpisů vykonávajícího státu do jeho pravomoci;
- f) právo vykonávajícího státu stanoví imunitu, která znemožňuje dohled nad opatřeními dohledu;
- g) podle právních předpisů vykonávajícího státu nemůže být osoba z důvodu svého věku trestně odpovědná za jednání, pro něž bylo vydáno rozhodnutí o opatřeních dohledu;
- h) by v případě porušení opatření dohledu musel odmítnout předat dotyčnou osobu v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy⁽¹⁾ (dále jen „rámcové rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu“).

(¹) Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1.

2. V případech uvedených v odst. 1 písm. a), b) a c) příslušný orgán ve vykonávajícím státě, dříve než rozhodne o odmítnutí uznání rozhodnutí o opatřeních dohledu, konzultuje vhodným způsobem příslušný orgán ve vydávajícím státě a v případě potřeby ho požádá o neprodlené poskytnutí všech dalších požadovaných informací.

3. Pokud má příslušný orgán vykonávajícího státu za to, že uznání rozhodnutí o opatřeních dohledu by mohlo být odmítnuto na základě odst. 1 písm. h), ale přesto je ochoten rozhodnutí o opatřeních dohledu uznat a dohlížet na opatření dohledu v něm obsažená, informuje o tom příslušný orgán vydávajícího státu a uvede důvody možného odmítnutí. V takovém případě může příslušný orgán vydávajícího státě rozhodnout o zpětvzetí osvědčení v souladu s čl. 13 odst. 3 druhou větou. Pokud příslušný orgán vydávajícího státu nevezme osvědčení zpět, může příslušný orgán vykonávajícího státu uznat rozhodnutí o opatřeních dohledu a dohlížet na opatření dohledu v něm uvedenými, přičemž je zřejmé, že dotyčná osoba by nemohla být předána na základě evropského zatýkacího rozkazu.

Článek 16

Právo rozhodné pro dohled

Dohled nad opatřeními dohledu se řídí právem vykonávajícího státu.

Článek 17

Pokračování dohledu nad opatřeními dohledu

Blíží-li se lhůta uvedená v čl. 20 odst. 2 písm. b) ke konci a opatření dohledu jsou stále potřebná, může příslušný orgán vydávajícího státu požádat příslušný orgán vykonávajícího státu o prodloužení dohledu nad opatřeními dohledu vzhledem k okolnostem daného případu a předpokládaným důsledkům pro danou osobu, pokud by se použil čl. 11 odst. 2 písm. d). Příslušný orgán vydávajícího státu uvede dobu, po kterou bude toto prodloužení pravděpodobně potřebné.

Příslušný orgán vykonávajícího státu rozhodne o této žádosti v souladu s vnitrostátními právními předpisy a uvede případně maximální dobu prodloužení. V těchto případech se může použít čl. 18 odst. 3.

Článek 18

Příslušnost pro všechna další rozhodnutí a rozhodné právo

1. Aniž je dotčen článek 3, má příslušný orgán ve vydávajícím státě pravomoc vydávat všechna další rozhodnutí související s rozhodnutím o opatřeních dohledu. Tato další rozhodnutí zahrnují zejména:

- a) prodloužení, přezkum a zpětvzetí rozhodnutí o opatřeních dohledu;
- b) změnu opatření dohledu;
- c) vydání zatýkacího rozkazu nebo jakéhokoli jiného vykonatelného soudního rozhodnutí se stejným účinkem.

2. Právo vydávajícího státu se použije na rozhodnutí přijatá podle odstavce 1.

3. Jestliže to vyžadují jejich vnitrostátní právní předpisy, může příslušný orgán vykonávajícího státu rozhodnout o použití postupu pro uznávání stanoveného v tomto rámcovém rozhodnutí, aby zajistil účinnost rozhodnutí uvedených v odst. 1 písm. a) a b) ve svých vnitrostátních právních systémech. Takové uznání nemá za následek nový přezkum důvodů pro neuznání.

4. Pokud příslušný orgán ve vydávajícím státě pozměnil opatření dohledu v souladu s odst. 1 písm. b), může příslušný orgán ve vykonávajícím státě:

- a) upravit tato pozměněná opatření za použití článku 13, pokud je povaha pozměněných opatření dohledu neslučitelná s právními předpisy vykonávajícího státu,

nebo

- b) odmítnout dohlížet nad pozměněnými opatřeními dohledu, pokud tato opatření nepatří mezi druhy opatření dohledu uvedené v čl. 8 odst. 1, nebo mezi ty, které oznámil dotyčný vykonávající stát v souladu s čl. 8 odst. 2.

5. Příslušností příslušného orgánu vydávajícího státu podle odstavce 1 není dotčeno řízení, které může být zahájeno ve vykonávajícím státě vůči dotčené osobě v souvislosti s jinými trestnými činy spáchanými touto osobou, než jsou trestné činy, na nichž je založeno rozhodnutí o opatřeních dohledu.

Článek 19

Povinnosti zúčastněných orgánů

1. Kdykoli v průběhu dohledu nad opatřeními dohledu může příslušný orgán ve vykonávajícím státě vyzvat příslušný orgán ve vydávajícím státě, aby poskytl informace o tom, zda je dohled nad opatřeními stále třeba za okolností daného případu. Příslušný orgán ve vydávajícím státě na tuto výzvu neprodleně odpoví, případně přijetím dalšího rozhodnutí uvedeného v čl. 18 odst. 1.

2. Před uplynutím lhůty uvedené v čl. 10 odst. 5, uvede příslušný orgán ve vydávajícím státě z vlastního podnětu nebo na žádost příslušného orgánu ve vykonávajícím státě případnou předpokládanou dodatečnou dobu, po kterou bude dohled nad opatřeními stále nezbytný.

3. Příslušný orgán vykonávajícího státu neprodleně vyrozumí příslušný orgán vydávajícího státu o jakémkoli porušení opatření dohledu a jakémkoli dalším zjištění, které by mohlo vést k přijetí jakéhokoli dalšího rozhodnutí uvedeného v čl. 18 odst. 1. Pro vyrozumění se použije jednotný formulář uvedený v příloze II.

4. S ohledem na slyšení dotyčné osoby lze obdobně použít postup a podmínky uvedené v nástrojích mezinárodního práva a práva Evropské unie, které stanoví možnost použití telefonních konferencí a videokonferencí pro slyšení osob, zejména pokud právní předpisy vydávajícího státu stanoví, že před přijetím rozhodnutí uvedeného v čl. 18 odst. 1 se musí konat soudní slyšení.

5. Příslušný orgán vydávajícího státu uvědomí neprodleně příslušný orgán vykonávajícího státu o všech rozhodnutích uvedených v čl. 18 odst. 1 a o skutečnosti, že proti rozhodnutí o opatřeních dohledu byl podán opravný prostředek.

6. Pokud došlo ke zpětvzetí osvědčení vztahujícího se k rozhodnutí o opatřeních dohledu, ukončí příslušný orgán vykonávajícího státu nařízená opatření, jakmile je o této skutečnosti náležitě informován příslušným orgánem vydávajícího státu.

Článek 20

Informace od vykonávajícího státu

1. Orgán vykonávajícího státu, který obdržel rozhodnutí o opatřeních dohledu spolu s osvědčením a který není příslušný k uznání uvedeného rozhodnutí, informuje příslušný orgán ve vydávajícím státě o tom, kterému orgánu toto rozhodnutí spolu s osvědčením podle čl. 10 odst. 8 předal.

2. Příslušný orgán ve vykonávajícím státě uvědomí neprodleně příslušný orgán ve vydávajícím státě způsobem umožňujícím písemný doklad o:

a) jakékoli změně bydliště dotyčné osoby;

b) maximální délce doby, po kterou může být na opatření dohledu dohlíženo ve vykonávajícím státě, pokud právo vykonávajícího státu takovou maximální délku stanoví;

c) skutečnosti, že v praxi je nemožné dohlížet na opatření dohledu z toho důvodu, že po předání rozhodnutí o opatřeních dohledu a osvědčení vykonávajícímu státu nelze odsouzenou osobu na území vykonávajícího státu nalézt, takže v tomto případě nemá vykonávající stát povinnost dohlížet nad opatřeními dohledu;

d) podání opravného prostředku proti rozhodnutí o uznání rozhodnutí o opatřeních dohledu;

e) pravomocném rozhodnutí o uznání rozhodnutí o opatřeních dohledu a přijetí všech nezbytných opatření pro dohled nad opatřeními dohledu;

f) každém rozhodnutí přizpůsobit opatření dohledu podle článku 13;

g) každém rozhodnutí odmítnout uznat rozhodnutí o opatřeních dohledu a přijmout odpovědnost za dohled nad opatřeními dohledu podle článku 15 společně s důvody tohoto rozhodnutí.

Článek 21

Předání dotyčné osoby

1. Pokud příslušný orgán vydávajícího státu vydal zatýkácí rozkaz nebo jakékoli jiné vykonatelné soudní rozhodnutí se stejným účinkem, je daná osoba předána v souladu s rámcovým rozhodnutím o evropském zatýkáčím rozkazu.

2. V této souvislosti nemůže příslušný orgán vykonávajícího státu použít pro účely odmítnutí předání dané osoby čl. 2 odst. 1 rámcového rozhodnutí o evropském zatýkáčím rozkazu.

3. Každý členský stát může oznámit generálnímu sekretariátu Rady při provedení tohoto rámcového rozhodnutí nebo v pozdější fázi, že rovněž použije čl. 2 odst. 1 rámcového rozhodnutí o evropském zatýkáčím rozkazu při rozhodování o předání dotyčné osoby vydávajícímu státu.

4. Generální sekretariát Rady zpřístupní informace obdržené podle předchozího odstavce všem členským státům a Komisi.

Článek 22

Konzultace

1. Je-li to možné, příslušné orgány ve vydávajícím a vykonávajícím státě se vzájemně konzultují:

a) během přípravy, nebo nejpozději předtím, než je postoupeno rozhodnutí o opatřeních dohledu společně s osvědčením uvedeným v článku 10;

b) v zájmu usnadnění hladkého a efektivního dohledu nad opatřeními dohledu;

c) v případech, kdy daná osoba závažně porušila uložená opatření dohledu.

2. Příslušný orgán ve vydávajícím státě řádně zohlední veškeré informace o hrozbě, kterou dotyčná osoba může představovat pro oběti a širokou veřejnost, poskytnuté příslušným orgánem ve vykonávajícím státě.

3. Za použití odstavce 1 si příslušné orgány ve vydávajícím státě a vykonávajícím státě vymění všechny užitečné informace včetně:

a) informací umožňujících ověření totožnosti a místa bydliště dotyčné osoby;

b) příslušných informací získaných z rejstříků trestů v souladu s platnými legislativními nástroji.

Článek 23

Oznámení bez odpovědi

1. Pokud příslušný orgán ve vykonávajícím státě předal několik oznámení uvedených v čl. 19 odst. 3 ohledně stejné osoby příslušnému orgánu ve vydávajícím státě, aniž by tento orgán přijal nějaké další rozhodnutí uvedené v čl. 18 odst. 1, může příslušný orgán ve vykonávajícím státě vyzvat příslušný orgán ve vydávajícím státě k přijetí takového rozhodnutí s tím, že mu pro to poskytne přiměřenou lhůtu.

2. Pokud příslušný orgán ve vydávajícím státě nekoná ve lhůtě stanovené příslušným orgánem ve vykonávajícím státě, může příslušný orgán ve vykonávajícím státě rozhodnout o zastavení dohledu nad opatřeními dohledu. V takových případech informuje o svém rozhodnutí příslušný orgán ve vydávajícím státě a příslušnost pro dohled nad opatřeními dohledu se vrátí zpět příslušnému orgánu ve vydávajícím státě za použití čl. 11 odst. 2.

3. Pokud právní předpisy vykonávajícího státu vyžadují pravidelné potvrzení nutnosti prodloužit dohled nad opatřeními dohledu, může příslušný orgán vykonávajícího státu požádat příslušný orgán vydávajícího státu o poskytnutí takového potvrzení a poskytnout mu přiměřenou lhůtu pro odpověď na tuto žádost. Pokud příslušný orgán vydávajícího státu neodpoví v dané lhůtě, může příslušný orgán vykonávajícího státu zaslat příslušnému orgánu vydávajícího státu novou žádost a poskytnout mu přiměřenou lhůtu pro odpověď na tuto žádost a uvést, že se může rozhodnout zastavit dohled nad opatřeními dohledu, jestliže v dané lhůtě neobdrží žádnou odpověď. Pokud příslušný orgán vykonávajícího státu neobdrží ve stanovené

lhůtě odpověď na tuto novou žádost, může jednat v souladu s odstavcem 2.

Článek 24

Jazyky

Osvědčení musí být přeložena do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků vykonávajícího státu. Každý členský stát může v okamžiku přijetí tohoto rámcového rozhodnutí nebo později uvést v prohlášení, které bude uloženo na generálním sekretariátu Rady, že bude přijímat překlad do jednoho nebo více dalších úředních jazyků orgánů Evropské unie.

Článek 25

Náklady

Náklady vyplývající z uplatňování tohoto rámcového rozhodnutí, s výjimkou nákladů vzniklých výlučně na území vydávajícího státu, nese vykonávající stát.

Článek 26

Vztah k jiným dohodám a ujednáním

1. V míře, v jaké dohody a ujednání dovolují, aby byly rozšířeny cíle tohoto rámcového rozhodnutí, a pomáhají při dalším zjednodušení vzájemného uznávání rozhodnutí o opatřeních dohledu, jsou členské státy oprávněny:

a) pokračovat v uplatňování dvoustranných nebo vícestranných dohod a ujednání platných v okamžiku vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost;

b) uzavírat dvoustranné nebo vícestranné dohody a ujednání poté, co vstoupí toto rámcové rozhodnutí v platnost.

2. Dohodami a ujednáními uvedenými v odstavci 1 nesmějí být v žádném případě dotčeny vztahy mezi členskými státy, které nejsou smluvními stranami těchto dohod a ujednání.

3. Členské státy oznámí Komisi a Radě do 1. března 2010 stávající dohody a ujednání uvedené v odst. 1 písm. a), které si přejí nadále uplatňovat.

4. Členské státy rovněž oznámí Komisi a Radě veškeré nové dohody a ujednání uvedené v odst. 1 písm. b) do tří měsíců od jejich podpisu.

Článek 27

Provádění

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do 1. prosince 2012.

2. Ke stejnému dni předají členské státy Radě a Komisi znění předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provedou povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rámcového rozhodnutí.

Článek 28

Zpráva

1. Do 1. prosince 2013 vypracuje Komise zprávu na základě informací, které od členských států obdržela podle čl. 27 odst. 2.

2. Na základě této zprávy Rada vyhodnotí:

a) do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím a

b) používání tohoto rámcového rozhodnutí.

3. Zpráva se předloží případně s legislativní návrhy.

Článek 29

Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku dne 23. října 2009.

Za Radu

předseda

T. BILLSTRÖM

PŘÍLOHA I

OSVĚDČENÍ

podle článku 10 rámcového rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jako alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie ⁽¹⁾

a) Vydávající stát:

Vykonávající stát:

b) Orgán, který vydal rozhodnutí o opatřeních dohledu:

Úřední název:

Uveďte, zda doplňující informace týkající se rozhodnutí o opatřeních dohledu lze získat od:

orgánu uvedeného výše

ústředního orgánu; pokud zaškrtnete tuto rubriku, uveďte úřední název tohoto ústředního orgánu:

jiného příslušného orgánu; pokud zaškrtnete tuto rubriku, uveďte úřední název tohoto orgánu:

Kontaktní údaje vydávajícího orgánu/ústředního orgánu/jiného příslušného orgánu

Adresa:

Tel. č.: (číslo země) (národní směrové číslo)

Č. faxu: (číslo země) (národní směrové číslo)

Údaje o kontaktní osobě (kontaktních osobách):

Příjmení:

Jméno (jména):

Zastávané místo (titul/funkce):

Tel. č.: (číslo země) (národní směrové číslo)

Č. faxu: (číslo země) (národní směrové číslo)

E-mailová adresa (je-li k dispozici):

Jazyky, v nichž je možné komunikovat:

⁽¹⁾ Toto osvědčení musí být sepsáno v úředním jazyce nebo jednom z úředních jazyků vykonávajícího členského státu či v jiném úředním jazyce orgánů Evropské unie, který tento stát akceptuje, nebo musí být do takového jazyka přeloženo.

c) Uveďte prosím, na který orgán je možné se obrátit v případě potřeby dalších informací pro účely dohledu nad opatřeními dohledu:

orgán uvedený pod písmenem b)

jiný orgán; pokud zaškrtnete tuto rubriku, uveďte úřední název tohoto orgánu:

Kontaktní údaje orgánu, jestliže tyto informace nejsou obsaženy pod písmenem b)

Adresa:

Tel. č.: (číslo země) (národní směrové číslo)

Č. faxu: (číslo země) (národní směrové číslo)

Údaje o kontaktní osobě (kontaktních osobách):

Příjmení:

Jméno (jména):

Zastávané místo (titul/funkce):

Tel. č.: (číslo země) (národní směrové číslo)

Č. faxu: (číslo země) (národní směrové číslo)

E-mailová adresa (je-li k dispozici):

Jazyky, v nichž je možné komunikovat:

d) Údaje o fyzické osobě, vůči níž bylo vydáno rozhodnutí o opatřeních dohledu:

Příjmení:

Jméno (jména):

Případné rodné příjmení:

Případná další používaná jména:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení (je-li k dispozici):

Datum narození:

Místo narození:

Adresy/místa pobytu:

— ve vydávajícím státě:

— ve vykonávajícím státě:

— jinde:

Jazyk nebo jazyky, kterým dotyčná osoba rozumí (jsou-li známy):

Uvedte prosím tyto údaje, jsou-li k dispozici:

— Druh a číslo dokladu (dokladů) totožnosti osoby (průkaz totožnosti, cestovní pas):

— Druh a číslo povolení k pobytu osoby ve vykonávajícím státě:

e) Údaje o členském státě, kterému se rozhodnutí o opatřeních dohledu společně s osvědčením postupuje:

Rozhodnutí o opatřeních dohledu se společně s osvědčením postupuje vykonávajícímu státu uvedenému pod písmenem a) z tohoto důvodu:

dotyčná osoba má ve vykonávajícím státě své zákonné a obvyklé bydliště, byla informována o dotyčných opatřeních a souhlasí s návratem do tohoto státu

dotyčná osoba požádala o postoupení rozhodnutí o opatřeních dohledu jinému členskému státu, než je ten, v němž má své zákonné nebo obvyklé bydliště, a to z tohoto důvodu (těchto důvodů):

f) Údaje o rozhodnutí o opatřeních dohledu:

Rozhodnutí bylo vyneseno dne (datum: dd-mm-rrrr):

Rozhodnutí nabylo právní moci dne (datum: dd-mm-rrrr):

Pokud byl v době doručení tohoto osvědčení podán opravný prostředek proti rozhodnutí o opatřeních dohledu, zaškrtněte tuto rubriku

Spisová značka rozhodnutí (je-li k dispozici):

(Popřípadě) dotyčná osoba byla v zajišťovací vazbě v tomto období:

1. Rozhodnutí se vztahuje na celkem: údajně spáchaných trestných činů.

Shrnutí skutkového stavu a popis okolností, za nichž údajně byl(y) spáchán(y) trestný čin nebo údajné trestné činy, včetně doby a místa činu a povahy účasti dotyčné osoby:

Povaha a právní kvalifikace údajně spáchaného trestného činu nebo trestných činů a platné právní předpisy, na jejichž základě bylo rozhodnutí vydáno:

2. Zaškrtněte vhodnou rubriku nebo rubriky, pokud údajně spáchaný trestný čin nebo trestné činy uvedené v bodě 1 představují podle práva vydávajícího státu jeden nebo více následujících trestných činů, za něž lze uložit ve vydávajícím státě trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s horní hranicí sazby nejméně tři roky:

účast na zločinném spolčení,

terorismus,

obchod s lidmi,

pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,

- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- korupce,
- podvody, včetně podvodů postihujících finanční zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,
- legalizace výnosů z trestné činnosti,
- padělání peněz, včetně eura,
- počítačová trestná činnost,
- trestná činnost proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů nebo ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
- napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a nedovoleném pobytu,
- vražda, těžká újma na zdraví,
- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,
- rasismus a xenofobie,
- organizovaná nebo ozbrojená loupež,
- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- podvodná jednání,
- vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
- padělání a pirátství výrobků,
- padělání veřejných listin a obchodování s veřejnými listinami,
- padělání platebních prostředků,
- nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
- nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály,
- obchod s odcizenými vozidly,
- znásilnění,
- žhářství,
- trestné činy, jejichž stíhání a trestání je v pravomoci Mezinárodního trestního soudu,
- únos letadla nebo plavidla,
- sabotáž.

3. Jestliže bod 2 zcela nepokrývá údajně spáchaný trestný čin nebo údajné trestné činy uvedené v bodě 1 nebo jestliže jsou rozhodnutí společně s osvědčením postoupeny do členského státu, který prohlásil, že ověří oboustrannou trestnost (čl. 14 odst. 4 rámcového rozhodnutí), uveďte úplný popis daného údajného trestného činu nebo údajných trestných činů:

g) Údaje o délce a druhu opatření dohledu:

1. Případná doba, na kterou se vztahuje rozhodnutí o opatřeních dohledu, a zda lze toto rozhodnutí prodloužit:

2. Předběžná doba, po kterou bude dohled nad opatřeními dohledu pravděpodobně nezbytný, se zohledněním veškerých okolností případu, které jsou při postoupení rozhodnutí o opatřeních dohledu známy (orientační údaj):

3. Druh opatření dohledu (je možno zaškrtnout více možností):

povinnost osoby informovat příslušný orgán ve vykonávajícím státě o jakékoli změně bydliště, zejména za účelem doručování předvolání ke slyšení nebo hlavnímu líčení v průběhu trestního řízení;

povinnost zdržet se návštěv určitých lokalit, míst nebo vymezených oblastí ve vydávajícím nebo vykonávajícím státě;

povinnost zdržovat se na konkrétně stanoveném místě, případně během stanovené doby;

omezení vztahující se k možnosti opustit území vykonávajícího státu;

povinnost hlásit se ve stanovené době určenému orgánu;

povinnost zdržet se styku s určitými osobami, které jsou spojeny s údajně spáchanými trestnými činy;

jiná opatření, nad kterými je vykonávající stát připraven vykonávat dohled v souladu s oznámením podle čl. 8 odst. 2 rámcového rozhodnutí:

Pokud jste zaškrtnuli rubriku týkající se „jiných opatření“, zaškrtnutím příslušné rubriky nebo rubrik upřesněte, o jaké opatření se jedná:

povinnost nezapojovat se do konkrétních činností souvisejících s údajně spáchanými trestnými činy, jež mohou být spojeny s výkonem konkrétního povolání nebo zaměstnání;

zákaz řízení vozidla;

povinnost složit určitou finanční částku nebo poskytnout jiný druh záruky, což lze provést formou určitého počtu splátek nebo jednorázově v plné výši;

povinnost podrobit se léčení nebo léčbě závislosti na návykových látkách;

povinnost zdržet se styku s konkrétními předměty, které jsou spojeny s údajně spáchanými trestnými činy;

jiné opatření (upřesněte):

4. Popište podrobně opatření dohledu označené/-á v bodě 3:

h) Jiné okolnosti významné pro daný případ, včetně zvláštních důvodů pro uložení opatření dohledu (nepovinné údaje):

Znění rozhodnutí je přiloženo k osvědčení.

Podpis orgánu vydávajícího osvědčení nebo jeho zástupce, kterým se potvrzuje správnost obsahu osvědčení:

Jméno:

Zastávané místo (titul/funkce):

Datum:

Spisová značka (je-li k dispozici):

(Popřípadě) úřední razítko:

PŘÍLOHA II

FORMULÁŘ

podle článku 19 rámcového rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jako alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie

HLÁŠENÍ O PORUŠENÍ OPATŘENÍ DOHLEDU NEBO JAKÝCHKOLIV DALŠÍCH ZJIŠTĚNÍCH, KTERÁ BY MOHLA VÉST K PŘIJETÍ JAKÉHOKOLI DALŠÍHO ROZHODNUTÍ

a) Údaje o totožnosti osoby, nad níž je vykonáván dohled:

Příjmení:

Jméno (jména):

Případné rodné příjmení:

Případná další používaná jména:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení (je-li k dispozici):

Datum narození:

Místo narození:

Adresa:

Jazyk nebo jazyky, kterým dotyčná osoba rozumí (jsou-li známy):

b) Údaje o rozhodnutí o opatřeních dohledu:

Rozhodnutí bylo vydáno dne:

Spisová značka (je-li k dispozici):

Orgán, který vydal rozhodnutí:

Úřední název:

Adresa:

Datum vystavení osvědčení:

Orgán, který vystavil osvědčení:

Spisová značka (je-li k dispozici):

c) Údaje o orgánu příslušném pro dohled nad opatřeními dohledu:

Úřední název orgánu:

Jméno kontaktní osoby:

Zastávané místo (titul/funkce):

Adresa:

Tel. č.: (číslo země) (národní směrové číslo)

Č. faxu: (číslo země) (národní směrové číslo)

E-mailová adresa:

Jazyky, ve kterých je možné komunikovat:

d) Porušení opatření dohledu nebo další zjištění, která by mohla vést k přijetí jakéhokoli dalšího rozhodnutí:

Osoba uvedená v písmenu a) porušila toto opatření dohledu:

- povinnost osoby informovat příslušný orgán ve vykonávajícím státě o každé změně bydliště, zejména za účelem doručování předvolání ke slyšení nebo hlavnímu líčení v průběhu trestního řízení;
- povinnost zdržet se návštěv určitých lokalit, míst nebo vymezených oblastí ve vydávajícím nebo vykonávajícím státě;
- povinnost zdržovat se na konkrétně stanoveném místě, případně během stanovené doby;
- povinnost obsahující omezení ohledně opuštění území vykonávajícího státu;
- povinnost hlásit se v určené době určenému orgánu;
- povinnost zdržet se styku s konkrétními osobami, které jsou spojeny s údajně spáchanými trestnými činy;
- jiná opatření (prosím upřesněte):

Popis porušení povinnosti (místo a čas, bližší okolnosti):

— existují další zjištění, která by mohla vést k přijetí jakéhokoliv dalšího rozhodnutí.

Popis zjištění:

- e) Kontaktní údaje o osobě, na kterou je možné se obrátit v případě potřeby dalších informací o porušení opatření dohledu:

Příjmení:

Jméno (jména):

Adresa:

Tel. č.: (číslo země) (národní směrové číslo)

Č. faxu: (číslo země) (národní směrové číslo)

E-mailová adresa:

Jazyky, ve kterých je možné komunikovat:

Podpis orgánu vydávajícího formulář nebo jeho zástupce, kterým se potvrzuje správnost obsahu formuláře:

Jméno:

Zastávané místo (titul/funkce):

Datum:

(Popřípadě) úřední razítko:

PROHLÁŠENÍ NĚMECKA

„Spolková republika Německo sděluje podle čl. 14 odst. 4 rámcového rozhodnutí Rady o uplatnění zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby, že čl. 14 odst. 1 rámcového rozhodnutí nepoužije na všechny trestné činy v něm uvedené.“

Toto prohlášení se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie.

PROHLÁŠENÍ POLSKA

„Podle čl. 14 odst. 4 rámcového rozhodnutí Rady o uplatnění zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie Polská republika prohlašuje, že nepoužije odstavec 1 výše uvedeného článku 14 pro všechny trestné činy uvedené v tomto odstavci.“

Toto prohlášení bude zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie.

PROHLÁŠENÍ MAĎARSKA

„Podle čl. 14 odst. 4 rámcového rozhodnutí Rady o uplatnění zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie Maďarská republika prohlašuje, že nepoužije odstavec 1 výše uvedeného článku 14 rámcového rozhodnutí pro trestné činy uvedené v tomto odstavci.“

Prohlášení bude zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie.

Pokud jde o „ústavní důvody“ uvedené v čl. 14 odst. 4, Maďarsko uvedlo toto vysvětlení:

„V návaznosti na ratifikaci Lisabonské smlouvy Maďarsko změnilo svou ústavu tak, aby byla v souladu s povinnostmi ve smlouvě uvedenými, včetně nutnosti neuplatňovat podmínku oboustranné trestnosti v trestních věcech. Toto ústavní ustanovení vstoupí v platnost společně s Lisabonskou smlouvou. Avšak do vstupu v platnost smlouvy zůstává oboustranná trestnost důležitou součástí ústavy a jakožto ústavní zásada zakotvená v článku 57 ústavy nemůže být a nebude přehlížena. Proto se čl. 14 odst. 1 rámcového rozhodnutí nepoužije pro žádné z uvedených trestných činů (nebo jak je formulováno v příslušném článku: nepoužije se „pro všechny trestné činy“).“

PROHLÁŠENÍ LITVY

„Podle čl. 14 odst. 4 rámcového rozhodnutí Rady o uplatnění zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie Litevská republika prohlašuje, že nepoužije čl. 14 odst. 1 pro žádné z trestných činů uvedených v tomto odstavci.“

Prohlášení bude zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie.
